

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.216/2025/24.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. év március hó 31. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 18.B.197/2024/25. számú ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

Az elsőfokú eljárás során felmerült, Terhelt4 IV.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 558.501 (ötszázötvennyolcezer-ötszázegy) forintba pontosítja.

Terhelt3 III.r. vádlott születési helye Város1, személyazonosító igazolványának száma szig.szám1.

Egyebekben Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 18.000 (tizennyolcezer) forint bűnügyi költséget Terhelt4 IV.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. március 21. napján kihirdetett 18.B.197/2024/25. számú ítéletében:

[2] – Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért I.r. vádlottat 6 év 10 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Ezenkívül I.r. vádlott terhére a nyomozás során lefoglalt 30 euró, és a BRFK letéti számlájára befizetett 5.364.500 forint vonatkozásában vagyonek Kobzást rendelt el.

[3] – Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért a II.r. és III.r. vádlottat egyaránt 2-2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3-3 év próbaidőre felfüggesztette.

[4] – Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért a IV.r. vádlottat 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

[5] Megállapította, hogy a szabadságvesztésből a vádlottak – II.r., III.r. és IV.r. vádlottak annak végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsáthatóak.

[6] A kiszabott szabadságvesztésbe az I.r. vádlott által az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek 1 nap előzetes fogvatartásban, illetve letartóztatásban, továbbá 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[7] A lefoglalt kábítószerrel kapcsolatos bűnjeleket elkobozta, míg az egyéb bűnjeltárgyak (noteszek, mobiltelefonok, tálcá, pendrive, laptop, SIM kártyák) lefoglalását megszüntette és I.r., illetve IV.r. vádlottnak, valamint tanú4 részére kiadni rendelte.

[8] Egyebekben kötelezte a vádlottakat, hogy az eljárás során a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költséget külön-külön fizessék meg az államnak, míg a IV.r. vádlottól lefoglalt anyag vegyészszakértői vizsgálatával kapcsolatban felmerült költség az állam általi viseléséről rendelkezett.

[9] A törvényszék ítéletének kihirdetését követően az ügyész a fellebbezés bejelentésére három munkanapot tartott fenn, majd e határidőn belül az elsőfokú ítélettel szemben mind a négy vádlott terhére, súlyosításért:

[10] Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú, fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás büntetés kiszabása, továbbá a pénzbüntetés egynapi tétele összegének emelése érdekében; Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú, börtön fokozatú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás büntetés, továbbá pénzbüntetés kiszabása érdekében; Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú, börtön fokozatú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás büntetés, továbbá pénzbüntetés kiszabása érdekében; Terhelt4 IV.r. vádlott vonatkozásában hosszabb tartamú, börtön fokozatú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[11] A védelem részéről az elsőfokú ítélet ellen:

[12] Terhelt1 I.r. vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozatra szintén három munkanapot fenntartva, majd határidőn belül védője írásban: az elsőfokú ítélet valamennyi rendelkezésével szemben, jogi és ténybeli okból jelentett be fellebbezést, míg I.r. vádlott nem fellebbezett.

[13] Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak és védőik az elsőfokú bíróság tárgyalásán tudomásul vették az ítéletet.

[14] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.370/2025/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az I.r. vádlott védőjének fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[15] Kifejtette, hogy a felülbírálat terjedelme az I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű, és mivel az ügyészi fellebbezés a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottak tekintetében a Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja alapján kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést sérelmezi, ezért az ő esetükben a másodfokú felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott.

[16] Ezután előadta, hogy az álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le az elsőfokú eljárást, abszolút vagy relatív eljárási szabályt nem sértett.

[17] Az ügyész szerint a törvényszék az I.r. vádlott tekintetében az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, a rendelkezésre álló valamennyi releváns bizonyítékot megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen is értékelve állapította meg a történeti tényállást. Ekként az I.r. vádlottal kapcsolatos történeti tényállást teljes mértékben megalapozottnak tartotta, az felülbírálatra alkalmas és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 591. § (1) bekezdése alapján. Megjegyezte, hogy a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján nem vizsgálható.

[18] Hangsúlyozta, hogy a négy vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, és a bűncselekmények minősítése mind a négy vádlott esetében törvényes az elkövetéskori büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően. Utalt a Kúria a Bfv.I.297/2023/7. számú végzésében foglalt érvekre a kereskedési típusú elkövetői magatartásra vonatkozóan. Hozzátette, hogy a bírói gyakorlat szerint a kábítószernek kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is – befejezett stádiumú – kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá (BH 2017. 144.). Idézett a Kúria a Bfv.1332/2019/5. számú végzéséből, melyben rögzítette, hogy ezen ügyben a lefoglalt kábítószer mennyiségén túl olyan további többlettények, adatok is megállapíthatóak voltak, amelyek a terhelt kábítószer-kereskedői tevékenységére nyújtanak következtetési alapot. Így az, hogy a terheltnél elvégzett motozás és a lakásában tartott kutatás során egyéb mellett jelentős mennyiségű kábítószer, több simítózáras tasak, többféle kábítószerrel szennyezett mérlegek és jelentősebb összegű készpénz került elő. Mindezen tényekből nyilvánvaló, hogy a terhelt a kábítószert nem csupán megszerezte, birtokolta, hanem azok kiadagolását követően a kisebb adagok egy részét nagyobb összegű készpénzzel együtt magánál tartotta. E magatartás egyértelműen a kábítószer további személyekhez való eljuttatását, piacra kerülését célozta, mégpedig anyagi ellenszolgáltatás fejében. Hangsúlyozta, hogy jelen esetben az irányadó tényállás szerint ugyanez a helyzet. Álláspontja szerint nem tévedett a törvényszék akkor, amikor mindebből arra következtetett, hogy az I.r. vádlott a lefoglalt, igen nagy

összhatóanyag tartalmú kábítószereket nem saját használatra szánta, hanem ezek vonatkozásában a kábítószer-kereskedelem büntettét a kereskedés elkövetési magatartással valósította meg.

[19] Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék indokolási kötelezettségének a Be. 561. § (3) bekezdésének d) pontjában foglalt törvényi előírások betartásával tett eleget, a bizonyítékok értékelése az I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 167. § (4) bekezdésében írtaknak is megfelelő, törvényes és ésszerű, a logika szabályainak megfelel. A bíróság mérlegelési tevékenysége során logikus és meggyőző érveléssel indokolta meg, hogy mely okokból nem fogadta el az I.r. vádlottnak a lefoglalt kábítószerekkel kapcsolatban a kábítószerrel való kereskedést tagadó védekezését.

[20] Az ügyészség szerint a büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az eljáró törvényszék hiánytalanul feltárta. Kiemelte, hogy az időmúlásnak nagyobb a nyomatéka, ha megközelíti az elévülési időt, azonban arra figyelemmel, hogy az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, és a Btk. 26. § (3) bekezdés b) pontja értelmében az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmények büntethetősége nem évül el, az időmúlást nagy nyomatékkal nem lehet az I.r. vádlott javára értékelni.

[21] Kitért arra is, hogy a négy vádlott a terhükre rótt bűncselekmények elkövetésének idején maguk is kábítószer-fogyasztók voltak. Az elsőfokú bíróság a számba vett büntetéskiszabási tényezőket a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a felsorolt bűnösségi körülményekre és a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célokra figyelemmel a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetéskiszabási elvek alapján valamennyi vádlottal szemben a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja, a 34. §-a és a 36. §-a alapján szabadságvesztés büntetést szabott ki. Az ügyészség szerint azonban a büntetés mértéke azonban mindegyik vádlott esetében indokolatlanul enyhe.

[22] Ugyanis érvelése szerint a törvényszék eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek és ezáltal a vádlottak terhére rótt cselekmények konkrét tárgyi súlyához. Kiemelte, hogy az elsőfokon kiszabott, és II.r., III.r. és IV.r. vádlott esetében végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés tartama a generális prevenciót nem megfelelően szolgálja. Az ügyészség okfejtése szerint az enyhítő körülmények nyomatéka nem indokolja kellőképpen az irányadó középértéknél jelentősen rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabását, továbbá a IV.r. vádlott esetében a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott enyhítő rendelkezés alkalmazását sem.

[23] A fellebbviteli ügyészség álláspontja szerint a törvényszék indokolatlanul enyhe büntetést szabott ki a vádlottakkal szemben, amely nem fejezi ki az általuk elkövetett bűncselekmények konkrét társadalomra veszélyességét. Érvelése szerint, figyelemmel az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény kiemelkedő, illetve a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottak terhére rótt bűncselekmények jelentős tárgyi súlyára, a büntetési célok kizárólag hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén érvényesülhetnek.

[24] Megjegyezte, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával és a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége legkorábbi időpontjával kapcsolatos rendelkezések törvényesek.

[25] Utalt arra is, hogy az I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés szintén a törvény kötelező rendelkezéséből következik. Álláspontja szerint azonban az egy napi tételnek megfelelő összeg nem áll arányban az I.r. vádlott jövedelmi viszonyaival, ezért annak növelése szükséges. Továbbá, mivel a II.r., és a III.r. vádlottak a bűncselekményt szintén haszonszerzés céljából követték el, és a bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte őket, valamint a rendelkezésre álló adatok alapján ők is megfelelő jövedelemmel

rendelkeznek, a Btk. 50. § (2) bekezdésében foglalt, mérlegelést nem engedő rendelkezés alapján pénzbüntetést kiszabása is szükséges velük szemben.

[26] Külön kifejtette, hogy a törvényszék a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján törvényesen rendelt el vagyonekobzást az I.r. vádlottal szemben a lefoglalt 5.364.500,- forint és 30,- euró készpénzre, mivel e vádlott a kábítószer-kereskedelem büntette elkövetésének ideje alatt ezen összeggel gazdagodott és a fordított bizonyítási tehernek megfelelően nem bizonyította, hogy e vagyon törvényes forrásból származik.

[27] Az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező, járulékos rendelkezéseket törvényesnek vélte. Észrevételezte, hogy a rendelkező részben el van írva III.r. vádlott születési helye, és IV.r. vádlott által viselendő bűnügyi költség összege helyesen 558.501 forint.

[28] Mindezeket összefoglalva indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a törvényszék 18.B.197/2024/25. számú ítéletét változtassa meg. A négy vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és az I.r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát emelje fel, az I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét növelje, a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottak vonatkozásában mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontjával kapcsolatos rendelkezésből a szabadságvesztés végrehajtása esetén kitélt, továbbá a II.r. és a III.r. vádlottakkal szemben szabjon ki pénzbüntetést, valamint a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottakat közügyektől eltiltásra is ítélje, egyebekben az elsőfokú ítéletet a hagyja helyben.

[29] Terhelt1 I.r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában már kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése céljából tartotta fenn perorvoslatát. Hangsúlyozta, hogy védence beismerte tettét, felelősségét nem vitatta, és végig együttműködő magatartást tanúsított. Kiemelte, hogy őszintén megbánta tettét. Utalt védence büntetlen előéletére, valamint arra, hogy életvitelében tartós pozitív változás állt be, rendezett életvitelt folytat, stabil munkahellyel rendelkezik, és felhagyott a kábítószerfogyasztással. Beadványához mellékelte laboratóriumi leletet, ambuláns lapot, pszichiátriai szakorvosi leletet, munkáltatói igazolást és jellemzést, valamint védence nyilatkozatát. Mindezek alapján enyhébb, a reszocializációt elősegítő, méltányos büntetés kiszabását indítványozta.

[30] Terhelt2 II.r. vádlott védője írásban tett észrevételt az ügyészi fellebbezés indokaira, melyben védence büntetlen előéletét hangsúlyozta, valamint azt, hogy rendelkezett életet él, és teljességgel felhagyott a kábítószer-fogyasztással. Azt is kiemelte, hogy védence teljes, feltáró jellegű bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett. Az ügyészi fellebbezésben foglaltakban írt „indokolatlanul enyhe” büntetésről szóló vélekedés a védői álláspont szerint nem helytálló, hiszen a II.r. vádlott a cselekmény elkövetésekor elmúlt 30 éves, de korábban nem volt büntetve, ráadásul nem kereskedéssel, hanem a III. fordulat szerinti forgalomba hozatallal valósította meg a cselekményét. Hangsúlyozta azt is, hogy védence nem törekedett haszonszerzésre, és gyakorlatilag egyetlen személynek adta át (de igazából vette meg helyette és neki) a kábítószer, és csak „sejthette volna”, hogy azt több személyhez fog eljutni. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[31] Terhelt3 III.r. vádlott védője írásban észrevételt tett az ügyészi fellebbezés indokolására. Ebben utalt védence részbeni beismerő vallomására, őszinte, megbánó magatartására, büntetlen előéletére, valamint, hogy azóta sem indult ellene újabb büntetőeljárás, továbbá a jelentős időmúlásra. Hangsúlyozta, hogy Terhelt3 vádlott személyi és családi körülményei, életvitelének jelenleg rendezettek, pozitív irányba mutatnak. Álláspontja szerint méltányolható körülmény a kábítószer hatóanyagtartamának alacsonyabb volta. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[32] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[33] A nyilvános ülésen Terhelt1 I.r. vádlott előadta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta megházasodott, valamint, hogy tudomással bír arról, hogy védője módosította a fellebbezése irányát, és azt kizárólag a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn, amivel egyetért.

[34] Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott a nyilvános ülésen előadták, hogy személyi körülményeikben változás nem történt.

[35] Az ügygel kapcsolatban a vádlottak nem kívántak felszólalni.

[36] Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében fellebbezése írásbeli indokaira hivatkozott, azaz a büntetés enyhítésére vonatkozó fellebbezését tartotta fenn, a szabadságvesztés törvényi minimumban történő kiszabását indítványozva. Az abban foglaltakat nem megismételve néhány pontot kihangsúlyozott. Álláspontja szerint az enyhítő körülmények túlsúlyára, így a védenca beismerő vallomására, hogy pozitív változás következett be az életében, laborlelettel igazolva azt, hogy nem fogyaszt kábítószer, és hasznos tagja a társadalomnak (munkáltatója igazolta jellemét) kérte a büntetése enyhítését. Hangsúlyozta azt is, hogy védenca rendszeresen jár pszichológushoz, akivel feltárták, hogy lélektani problémái miatt fogyasztott kábítószer, a terápia sikeresen lezárult, amiről fellebbezése mellékleteként véleményt is benyújtott. Mindezek alapján védenca büntetésének enyhítését kérte.

[37] A II.r. vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott észrevételeire utalva hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően, személyre szabottan értékelte a bűnösségi körülményeket. Hangsúlyozta, hogy védenca büntetlen előéletű, és azóta sem indult ellene újabb büntetőeljárás, lakhatása, munkája biztosított, kábítószerfogyasztásával felhagyott. Kiemelte, a cselekmény elkövetése óta bekövetkezett jelentős időmúlást. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[38] A III.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli észrevételeiben foglaltakat fenntartotta. Sétrelmezte, hogy az ügyész indítványozta a súlyosítást, mégis jelen a nyilvános ülésen. Utalt az időmúlásra, mely álláspontja szerint azért következett be, mert a vádirat számszakilag nem volt ellenőrizve, egyebekben be lehetett volna fejezni az ügyet már az előkészítő ülésen, hiszen a vádlottak beismertek. Szintén a törvényszék ítéletének helybenhagyását kérte.

[39] A IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében csatlakozott az előtte felszólaló védőkhöz. Egyetértett az elsőfokú ítélet [140] pontjában írt enyhítő körülményekkel. Álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott büntetés a generális, és speciális prevenciók céloknak, és a belső arányosság követelményének is megfelel, így annak helybenhagyását indítványozta.

[40] A nyilvános ülésen Terhelt1 I.r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy megbánta tettét, hozzátette, hogy édesanyja elvesztése okán ez egy sötét, gyász időszak volt az életében, ami miatt kábítószerhez nyúlt. Azután szűk baráti körében adott át kábítószer, akikkel azóta már megszakította a kapcsolatot. Hozzátette, hogy a védője által csatolt drogteszt is igazolja, hogy felhagyott a kábítószer fogyasztásával is. Hangsúlyozta, hogy a változások útjára lépett, addiktológus pszichiáterhez jár rendszeresen, akivel sikeresen feldolgozta a múltat. Kiemelte, hogy már rendezett az élete, megházasodott, lányával jó a kapcsolata, stabil munkahelye van,

és jövedelme. Együttérzését fejezte ki tanú8 halála okán, hozzátéve, hogy bár személyesen nem ismerte, osztozik családjá és barátai gyászában.

[41] Terhelt2 II.r. vádlott utolsó szó jogán elmondta, hogy megbánta tettét, jó útra tért, jelenleg idős szüleit segíti, és „tisztá”.

[42] Terhelt3 III.r. vádlott szintén megbánását hangsúlyozta, valamint, hogy szakított múltbéli dolgaival, így a kábítószerrel, rendezte az életét, kérve, hogy a másodfokú bíróság ne szigorítson az elsőfok által kiszabott büntetésen.

[43] Terhelt4 IV.r. vádlott utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy barátja elvesztése egy tragédia, ami mély nyomott hagyott benne.

[44] A kétirányú fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[45] A Fővárosi Ítéltábla Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja alapján – az ügyésznek a büntetések súlyosítására, valamint I.r. vádlott védőjének a módosított tartalommal fenntartott a büntetés enyhítését célzó – fellebbezésekre figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) alapján kizárólag a kiszabott büntetésre vonatkozó részében bírálta felül mind a négy vádlott tekintetében.

[46] Az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítéltábla a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a Be. 608. § (1) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezést megalapozó okot nem észlelt.

[47] A kizárólag a büntetés mértékére irányuló fellebbezésekre figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése és az 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján mind a négy vádlott esetében korlátozott, így az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, jelen határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Ezt mindössze annyiban szükséges pontosítani, hogy az elsőfokú ítélet [1] bekezdésében rögzített vádirat száma helyesen: NF.5948/2021/151-152-I.

[48] A törvényszék a vádlottakat, a tanúkat a tárgyaláson kihallgatta, a vádlottak és a tanúk korábbi vallomásait, a szakértői véleményeket, illetve az okirati bizonyítékokat ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[49] A vádirat a törvényszékhez 2024. május 21. napján érkezett, majd a törvényszék 2024. október 18. napjára előkészítő ülést tűzött, és összesen két tárgyalási napot tartott. Az iratokból tényszerűen rögzíthető, hogy a törvényszék kifejezetten koncentráltan, percentrikusan folytatta le a bizonyítási eljárást.

[50] Az irányadó tényállás szerint I.r. vádlott a kábítószer nem csupán birtokolta, hanem anyagi ellenszolgáltatás fejében további személyekhez való eljuttatását, piacra kerülését célozta meg. Helyesen foglalt állást tehát a törvényszék, hogy a „kereskedés” a piac működtetése úgy, hogy tetten érhető a haszonszerzési törekvés.

[51] A II.r. és III.r. vádlott tekintetében is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy nyilvánvalóan tisztában voltak azzal, hogy a 2021. november 26. napján vásárolt kábítószer több személyhez jut el, ugyanis eleve a vásárlás helyén is többen tartózkodtak.

[52] A kábítószerrel visszaélés büntetnének megállapítása körében az átadás - mint elkövetési magatartás - akkor valósul meg, ha az kizárólag azért történik, hogy a kábítószer az átvevő maga fogyassza el. Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy

részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. (BH.2002.175.).

[53] Helyesen állapította meg a törvényszék jogi indokolása körében, hogy a bírósági gyakorlat szerint a kereskedés és a forgalomba hozatal elhatárolásának alapja részben a haszonszerzés, az ítéltábla azonban szükségesnek tartja hozzátenni, hogy továbbá az ismétlődés, folyamatosság (BH2002. 299.).

[54] A kábítószeresek fajtáit, a mennyiségüket, és azok hatóanyagtartalmát helyesen a vegyészszakértői véleményre alapította, az in dubio pro reo elvének következetes alkalmazásával, a vádlottakra nézve minden esetben a legkedvezőbb, legalacsonyabb hatóanyag-tartalommal számolva. Helyesen utasította el e körben a védői indítványt, ugyanis a bírói gyakorlat szerint a le nem foglalt kábítószer jogilag releváns tiszta hatóanyag tartalmat becsléssel, a szakértő² hatóanyag-koncentráció táblázatának alapulvételével történik, mely az adott év fekete piacon jelenlévő hatóanyag tartalmának adataival számol (elsőfokú ítélet [78]-[80] bekezdései, [92], [103], [158] bekezdése).

[55] Annyiban kiegészíti a törvényszék ítéletének jogi indokolását, hogy a különböző fajtájú kábítószeresek együttes hatóanyag tartalmát a Kúria Büntető Kollégiuma által a 2/2023. (VII. 5.) BK véleménnyel felülvizsgált és az alábbi módosítással fenntartott 57. számú BK. vélemény V/c. pontja alapján helyesen számította össze.

[56] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság tehát okszerűen vont következtetést a mind a négy vádlott bűnösségére, és cselekményeik minősítése is törvényes.

[57] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva némileg hiányosan vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az alábbiak szerint.

[58] Mind a négy vádlott esetében helyesen értékelte beismerésüket, bár a nyomatéka enyhébb I.r és III.r. vádlottak esetében, akik csak részben ismerték el a felelősségüket.

[59] I.r. vádlott terhére szól, hogy az elkövetés tárgyát képező többféle kábítószerrel a különösen jelentős mennyiség 125 %-át meghaladó mennyiségben készletezett.

[60] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte súlyosító körülményként a vádlottak terhére rótt bűncselekmény elszaporodottságát, amivel kapcsolatban az ítéltábla két tényre mutat rá.

[61] Egyrészt az 56. BK vélemény III./11. pontja nem követeli meg az elszaporodottság statisztikai adatokkal történő alátámasztását, másrészt a büntető ítélezésben a korábbi évekkel összehasonlítva kiugró mértékben megnőtt az egészséget veszélyeztető bűncselekmények miatt indult büntetőügyek száma, amelyről az ítéltábla a felülbírálatokon keresztül közvetlen tudomással rendelkezik.

[62] Szintén helytálló IV.r. vádlott bűnsegédi magatartásának enyhítő hatását is értékelni.

[63] Az elkövetés óta eltelt időtartammal kapcsolatban a törvényszék nem fejtette ki jogi álláspontját, csupán nyomatékos enyhítő körülményként vette figyelembe mind a négy vádlott esteében a jelentős időmúlást. Az ítéltábla ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja rögzíteni, hogy az időmúlás és az eljárás elhúzódása nem azonos fogalmak. Az időmúlás az enyhítő körülmények sorába tartozik, a cselekmény elkövetése és a jogerős elbírálás között időt jelöl. Ehhez képest a büntetőeljárás elhúzódása a büntetés mértékét nevesítetten, kompenzációs jelleggel csökkentő enyhítő körülmény, amely tartam a terhelttel szembeni megalapozott gyanú közlésétől a jogerős elbírálásig tart (ÍH 2023. 51.).

[64] A hosszabb idő eltelte az időszerű büntetés hatékonyságának a sérelmét jelenti. Az 56. BK vélemény III./10. pontja értelmében minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető, ezért az eddig kifejtettek alapján csak kisebb, de mindképpen enyhítő körülményként kell figyelembe venni.

[65] Az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írtakra is figyelemmel pedig a büntetékiszabás során annak is kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani az eljárás vádlottaknak fel nem róható elhúzódnak.

[66] Ekként jelen ügyben a cselekmények elkövetése óta eltelt és a vádlottak terhére szintén nem róható – jelenleg 4 évet meghaladó – időmúlás kis mértékben, de enyhít.

[67] Az ítéltábla nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az 56. BK vélemény III./10. pontja szerint enyhítő körülmény, ha az elkövető hosszabb ideig állt a büntetőeljárás súlya alatt, továbbá nagyobb a nyomatéka, ha előzetes fogvatartásban volt, ilyenkor az előzőnél rövidebb tartam is enyhítőként értékelhető. Az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időtartam azonban nem olyan mértékű, ami nyomatékos enyhítő tényezőként értékelhető lenne.

[68] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenytetés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhódés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[69] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[70] Mindezek alapján a fokozatosság elvére, a belső arányosságra, és arra, hogy I.r. vádlott életkörülményeiben pozitív változás következett be, az ítéltábla lehetőséget látott a szabadságvesztés-büntetés enyhítésére, és annak tartamát a törvényi minimumban, 5 évben állapította meg. E körben értékelte a védője által csatolt laborteszt eredményét is, mely igazolja, hogy valóban felhagyott a kábítószer fogyasztással, az elkövetés óta eltelt időben élete igen előremutató változásokon ment keresztül.

[71] A II.r., III.r. és IV.r. vádlottak esetében szintén megfigyelhető az elkövetés óta rendeződött életvitelük, ekként a vád tárgyává tett cselekményekben betöltött kisebb szerepükre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a velük szemben kiszabott szabadságvesztés tartama egyenként is igazodik a terhükre megállapított bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyához, a vádlottak társadalomra veszélyességéhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez. IV.r. vádlott esetében a már hivatkozott bűnsegédi alakzatra figyelemmel indokolt volt az úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazása is. Összességében esetükben az ítéltábla a büntetéseknek sem enyhítésére, sem súlyosítására nem látott indokot.

[72] Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját, valamint a Btk. 34. § I. fordulátát, is.

[73] A szabadságvesztére ítélt vádlott II.r., III.r., és IV.r. vádlott esetében a törvényszék által helyesen értékelt körülményekre figyelemmel indokolt volt a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése, annak tartamával is egyetértett a másodfokú bíróság.

[74] A szabadságvesztés fokozata, és – II.r., III.r., és IV.r. vádlott vonatkozásában annak elrendelése esetére – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása törvényes.

[75] Az ítéltábla e körben I.r. vádlott vonatkozásában utal a Btk. 35. § (1) bekezdésének III., míg a többi vádlott esetében a II. fordulatra is.

[76] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról ítéletében rendelkezzen. Ezt a törvényszék elvégezte, és helyesen döntött arról, hogy a II.r., III.r. és IV.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény jellegére figyelemmel nem érdemesek ezen kivételes jogintézményre, az előzetes mentesítésre (elsőfokú ítélet [141] bekezdése).

[77] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy I.r. vádlottal szemben alkalmazott közügyektől eltiltás tartamát az enyhített szabadságvesztés mértékéhez szükséges igazítani. Az ítéltábla közügyektől eltiltás mellékbüntetés vonatkozásában szükségesnek tartja feltüntetni a Btk. 33. § (2) bekezdését is.

[78] Az elsőfokú bíróság által I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés alkalmazása is törvénynek megfelelő. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható vagyoni helyzetéhez. Az ügyészi állásponttal ellentétben, azonban II.r., III.r. és IV.r. vádlott nem volt tényszerűen megállapítható a haszonszerzésre törekvés, ekként a pénzbüntetés alkalmazása velük szemben csupán lehetőség, melynek kiszabását – az elsőfokú bírósággal egyetértve – az ítéltábla sem tartotta szükségesnek.

[79] Törvényes az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő, és az ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet beszámítása, melynek jogszabályhelyét is helyesen tüntette fel az elsőfokú bíróság.

[80] Az elsőfokú bíróság ítéletének a vagyoneklkobzásra és elkobzásra, valamint a bűnjelek kiadására vonatkozó indokai és rendelkezései helytállóak.

[81] A törvényszék a vádlottak vonatkozásában felmerült, valamint őket külön-külön terhelő bűnügyi költséget helyesen állapította meg, annak összegében számszaki hibát ejtett, így IV.r. vádlott vonatkozásában volt szükséges pontosítani.

[82] A nyilvános ülésen bemutatott közokiratok alapján Terhelt3 III.r. vádlott születési helyét és személyazonosító okmányának számát korrigálta.

[83] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen I.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[84] A másodfokú eljárás során a IV.r. vádlott védelmében eljáró kirendelt védő díjával felmerült bünygyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján rendelkezett.

[85] Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2026. év március hó 31. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 18.B.197/2024/25. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.216/2025/24. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott vonatkozásában 2026. év március hó 31. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. év március hó 31. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke